

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

ФАКУЛЬТЕТ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН, ПОЛІТОЛОГІЇ ТА СОЦІОЛОГІЇ

КАФЕДРА СВІТОВОГО ГОСПОДАРСТВА
І МІЖНАРОДНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН

**Сучасні напрямки розвитку
економіки і менеджменту
на підприємствах України**

ВСЕУКРАЇНСЬКА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

5 жовтня 2019 року

Одеса
2019

УДК 338.24(477)(063)
С91

Організаційний комітет:

Горняк О. В. – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри економічної теорії та історії економічної думки ОНУ імені І. І. Мечникова.

Якубовський С. О. – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри світового господарства і міжнародних економічних відносин ОНУ імені І. І. Мечникова.

Ломачинська І. А. – кандидат економічних наук, доцент, заступник декана економіко-правового факультету ОНУ імені І. І. Мечникова.

Ніколаєв Ю. О. – кандидат економічних наук, доцент, заступник завідувача кафедри світового господарства і міжнародних економічних відносин ОНУ імені І. І. Мечникова.

Відповідальний за випуск:

Якубовський Сергій Олексійович – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри світового господарства і міжнародних економічних відносин ОНУ імені І. І. Мечникова

Сучасні напрямки розвитку економіки і менеджменту на підприємствах України: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Одеса, 5 жовтня 2019 р.) / відп. за випуск д.е.н., проф. С. О. Якубовський. – Одеса : ОНУ імені І. І. Мечникова, 2019. – 96 с.

ISBN 978-617-7326-43-3

Викладено тези доповідей учасників Всеукраїнської науково-практичної конференції «Сучасні напрямки розвитку економіки і менеджменту на підприємствах України», яка відбулася у м. Одеса 5 жовтня 2019 року.

338.24(477)(063)

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. СВІТОВЕ ГОСПОДАРСТВО І МІЖНАРОДНІ ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ

Glchan K.L., Nikolayev Yu. O.

FUTURE STUDIES AND INTERNATIONAL EVENT TOURISM:
A NEGLECTED AREA FOR FURTHER RESEARCH.....6

Завгородній А. В.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНОЗЕМНОГО ІНВЕСТУВАННЯ
АГРАРНОГО СЕКТОРУ: ФАКТОРИ ВПЛИВУ 7

Капляр О. В.

СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЯК СКЛАДОВА
ЧАСТИНА СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ БІЗНЕСУ 11

Олійник Ю. В.

МОЛОДІЖНЕ ПІДПРИЄМНИЦТВО: СУЧАСНІ МОЖЛИВОСТІ ТА ЗАГРОЗИ..... 14

Скороход І. С., Король В. С.

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ЕКОЛОГІЧНО ОРІЄНТОВАНОЇ
ДІЯЛЬНОСТІ ТРАНСНАЦІОНАЛЬНИХ КОРПОРАЦІЙ 18

Ставська Ю. В.

ОСОБЛИВОСТІ ЗОВНІШНЬОГО РИНКУ ТА ЙОГО ВПЛИВ
НА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ВІТЧИЗНЯНОЇ ПРОДУКЦІЇ.....21

Фесик Д. В., Ковальчук Ю. Ф.

УКРАЇНА НА СВІТОВОМУ РИНКУ КОНДИТЕРСЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ 24

Chumachenko D. O.

WHY FINANCIAL REGULATION OF THE BANKING MARKETS
CAN BE A CHALLENGE FOR CENTRAL AND EAST EUROPEAN
COUNTRIES IN TERMS OF INTEGRATION TO THE EU?.....27

СЕКЦІЯ 2. ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

Бусарєв Д. В.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ
ПАЛИВНО-ЕНЕРГЕТИЧНОГО КОМПЛЕКСУ: ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ 32

Гончар Л. О.

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ СФЕРОЮ
ПОСЛУГ У СИСТЕМІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ 34

Матвійчук А. А.

ОСОБЛИВОСТІ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ
В УМОВАХ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ.....39

Мацкевич Ю. І.

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ 42

Паливода О. М.

ФІНАНСОВІ АСПЕКТИ ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ
РОЗВИТКУ МЕРЕЖЕВИХ СТРУКТУР В ЕКОНОМІЦІ УКРАЇНИ.....45

оскільки екологічна політика і екологічне законодавство в окремих країнах і групах країн різні. Володіючи значними важелями впливу на національні уряди, великі ТНК змушують їх проводити так звану політику «заморожування» екологічного регулювання.

Література:

1. Приварникова І.Ю. Оцінка економічного регулювання екологічної складової діяльності ТНК у країнах-реципієнтах / І.Ю. Приварникова, А.В. Галенко // Економіка та держава. – 2014. – № 8. – С. 41-48.
2. Герасимчук І.В. Экологическая практика транснациональных корпораций / И.В. Герасимчук. – М. : Всемирный фонд дикой природы (WWF), 2007. – 92 с.
3. Данилюк Н.І. Досвід вирішення екологічних і соціальних проблем міжнародними корпораціями / Н.І. Данилюк // Економіка: проблеми теорії та практики : зб. наук. праць ДНУ. – Дніпропетровськ, 2004. – Випуск 189 (Т. І). – С. 84-93.
4. Грішнова О. Впровадження екологічної відповідальності в практику менеджменту вітчизняних підприємств / О. Грішнова, О. Брянцева // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. – 2013. – № 10 (151). – С. 12-18.
5. Клименко О. Неурядові організації в боротьбі за соціально відповідальний бізнес / О. Клименко // Соціальна політика. – 2011. – № 4. – С. 21-24.

Ставська Ю. В.

*кандидат економічних наук,
доцент кафедри менеджменту зовнішньоекономічної діяльності,
готельно-ресторанної справи та туризму
Вінницького національного аграрного університету
м. Вінниця, Україна*

ОСОБЛИВОСТІ ЗОВНІШНЬОГО РИНКУ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ВІТЧИЗНЯНОЇ ПРОДУКЦІЇ

Як суб'єкт міжнародних економічних відносин Україна має свідомо входити до системи світогосподарських зв'язків з метою найефективнішого використання власних можливостей на світовому ринку. Однак на практиці конкурентоспроможність національної економіки поки що постійно знижується. Для з'ясування причин такого стану слід проаналізувати внутрішні та світові тенденції, що пояснюють походження цих процесів.

Сучасний етап розвитку міжнародних економічних відносин відзначається викривленнями конкуренції. Вони полягають у тому, що ефективність виробництва товарів відходить на другий план, а провідну роль починають відігравати фактори вартості ресурсів у різних економічних системах і можливість отримання більшої рентабельності, не зумовленої ефективністю використання ресурсів. Таким чином, стали наявними усі протиріччя злиття нерівномірно

розвинених економічних систем на не паритетній основі. Для конкурентоспроможності це означатиме руйнацію її базових засад [2, с. 90].

Основні суперечності, що сьогодні спостерігаються, передусім полягають у підміні факторів конкурентоспроможності та методів її досягнення. Мається на увазі, що класичні передумови досягнення успіху в конкурентній боротьбі суб'єктами МЄВ (значне накопичення капіталу, дешева кваліфікована робоча сила, необмежена сировинна база) самі по собі не можуть бути гарантом високого рівня конкурентоспроможності, особливо за умов різного масштабу цін цих ресурсів для конкурентів.

Як уже зазначалося, нерівномірність систем з різним рівнем продуктивності виробництва, заробітної плати, ставки доходності капіталу, вартості ресурсів, техніко-технологічних можливостей, що визначає масштаб цін, спричинила значне перетікання ресурсів до «сильних» економік. У свою чергу, там відбувається перевиробництво товарів, що не можуть бути реалізовані на внутрішньому ринку (через його насиченість), а також на зовнішньому (через низьку платоспроможність населення). Цих чинників досить для того, щоб обережно підходити до відкриття кордонів і «слабких» економік, що залишаються у ситуації дефіциту. Це є попередженням і для «сильних» економік, де утворюється така кількість ресурсів, яку вони не в змозі використати. Проте, як свідчить практика, розвинуті країни дедалі частіше закривають доступ до свого ринку через встановлення різних бар'єрів, чим створюють для країн зі «слабкою» економікою нерівні умови. Частково така політика пояснюється прагненням країн досягти позитивного сальдо торговельного балансу за будь-яку ціну і без належного врахування побічних результатів як для країн-партнерів, так і для власної економіки. У подальшому заходи щодо виснаження конкурентів та посилення власного монополізму призводитимуть до втрати стимулів підтримки високого рівня конкурентоспроможності.

Інтеграція України в світовий економічний простір, характерною особливістю якого є високий рівень конкуренції, обумовлює необхідність переходу від екстенсивної моделі вітчизняної економіки до інноваційної моделі розвитку господарювання, що, в свою чергу, визначається кількістю і структурою інвестицій, швидкістю й доцільністю їх вкладення.

Інноваційна діяльність є необхідною умовою конкурентоспроможності суб'єктів господарювання і, як наслідок, національної економіки. Але, разом з тим, в Україні вкрай несприятливі умови для здійснення інвестиційної діяльності, такі як: відсутність сформованої інноваційної інфраструктури, недосконалість законодавства, відсутність механізмів комерціалізації результатів завершених науково-технічних розробок та передачі їх до сфери виробництва. Тому для українських промислових підприємств існує проблема організації виробництва на основі формування інноваційного потенціалу та забезпечення його результативності [3, с. 46].

Забезпечення високої якості продукції, яка відповідає світовим стандартам, включаючи її новизну, технічний рівень, надійність в експлуатації – головна вимога ринкової економіки. У цих умовах основною конкурентною перевагою стає здатність забезпечити й утримати «технологічний відрив» від конкурентів, тобто постійно створювати все нові й нові технології і продукти на базі масштабного потоку інновацій. За допомогою інвестиційної політики можливо розробити шляхи і механізми підвищення ефективності виробництва, направлені на підвищення конкурентоспроможності продукції. Пропонується ряд стимулів і чинників ініціації інновацій, де підтримка і підвищення конкурентоспроможності підприємства є головним стимулом впровадження інновацій (рис. 1).

Рис. 1. Стимули і чинники ініціації інновацій для підприємств, які здійснюють зовнішньоекономічну діяльність

Активізація процесу залучення іноземних інвестицій може бути забезпечена при умові покращення інвестиційного клімату в Україні через: вдосконалення правового поля; політичну стабільність; передбачуваність і прозорість державної політики; раціональність економічної поведінки; розвиненість інституційної інфраструктури ринку.

Література:

1. Закон України «Про зовнішньоекономічну діяльність» від 16.04.1991 № 959-ХІІ (з наступними змінами та доповненнями). / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kmu.gov.ua>.

2. Ставська Ю.В. Стратегія формування та розвитку зовнішньоекономічного потенціалу підприємств АПК України / Ю.В. Ставська // Електронне наукове фахове видання «Глобальні та національні проблеми економіки». Миколаївський національний університет ім. В.О. Сухомлинського, 2015 – Випуск 5. – С. 89-93. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.global-national.in.ua>.

3. Ткаченко Т.П., Шевчук Н.А., Гончарук І.В. Напрями оптимізації інвестиційної діяльності підприємств / Т.П. Ткаченко, Н.А. Шевчук, І.В. Гончарук // Агросвіт. – 2018. – № 7. – С. 45-48.

Фесик Д. В.

студент

Житомирського національного агроекологічного університету

Ковальчук Ю. Ф.

студент

Житомирського національного агроекологічного університету

м. Житомир, Україна

УКРАЇНА НА СВІТОВОМУ РИНКУ КОНДИТЕРСЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ

Кондитерська галузь посідає значне місце в економіці України і є однією з найрозвиненіших у вітчизняній харчовій промисловості. Завдяки наявності потужного сировинного та інноваційно-технічного потенціалу вона є конкурентоспроможною на ринку і найбільш стійкою з поміж інших галузей до негативних макроекономічних впливів. Інтенсивність розвитку кондитерських підприємств забезпечується високим попитом зі сторони вітчизняних та іноземних споживачів. Зокрема, українці щороку споживають близько 15 кг кондитерських виробів на людину, на які за рік вони витрачають понад 18 млрд грн. У структурі витрат громадян на продовольство ласощі займають найбільшу частку [1].

Вітчизняний кондитерський ринок є висококонцентрованим – на ньому представлена продукція понад 800 компаній. Понад 90 % попиту задовольняється українськими виробниками. В рейтингу за обсягами виробництва та збуту перші позиції посідають: I місце – ТМ «ROSHEN» (близько 25 %), II – місце «АВК» та «Конті» (10 %), III – місце «Бісквіт-Шоколад» (5 %) [2].

Ринок кондитерської продукції має три сектори – борошняних, шоколадних та цукристих виробів. До цукристих належать карамельні, цукеркові, шоколадні і фруктові-ягідні, драже та ірис, халва, східні солодощі, а до борошнистих – печиво, пряники, тістечка, торти. Виробництво шоколаду та шоколадних виробів охоплює таку продукцію як какао-паста, какао-масло, какао-жир, какао-порошок, шоколад і продукти харчові готові, які містять какао. В Україні досить розвиненими є усі сектори, лідером в яких є ТМ «Roshen», що випускає в рік 48580 тонн шоколадних, 47648 тонн борошняних та 104576 тонн цукристих виробів [2].

Кондитерська галузь в Україні інтенсивно розвивається. Подолавши наслідки кризи 2014 р., коли ряд фабрик тимчасово призупинили своє виробництво, суттєво